

ΠΩΣ ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΓΟΡΑ ΜΕ ΜΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Φθηνότερα φάρμακα μόνο για τα δημόσια νοσοκομεία!

Μπορεί μία «αθώα» και καλών κατ' αρχήν προθέσεων υπουργική απόφαση να καταργήσει τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς, να παρέμβει στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών και να παραβεί κάθε κανόνα ανταγωνισμού, πλήττοντας την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων; Σε αυτήν την εποχή, που όλοι υποστηρίζουν ότι η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας αποτελεί τη μόνη διέξοδο από την κρίση, η αναμενόμενη απάντηση είναι ότι τούτο δεν είναι δυνατόν. Και όμως...

Πριν από τρεις ημέρες, το υπουργείο Υγείας εξέδωσε μία υπουργική απόφαση (22.11.2011) στην οποία κωδικοποιεί τις διατάξεις της τιμολόγησης των φαρμάκων. Δηλαδή ορίζει τον τρόπο καθορισμού των χονδρικών τιμών, των τιμών της λιανικής, τις ανώτατες τιμές των νοσοκομειακών φαρμάκων κ.λπ.

Πρόκειται ουσιαστικά για μία απόφαση που αποσκοπεί στον περιορισμό της φαρμακευτικής δαπάνης και στη θέσπιση κανόνων σε όλη την αλυσίδα της φαρμακευτικής αγοράς ή τουλάχιστον αυτό επιδιώκει.

Στο άρθρο 3 της αποφάσεως αναφέρεται ότι «οι παρασκευαστές, συ-

σκευαστές και εισαγωγείς μπορούν να παρέχουν πρόσθετη έκπτωση επί της νοσοκομειακής τιμής και μόνο στο Δημόσιο, τα κρατικά νοσοκομεία, μονάδες κοινωνικής φροντίδας του άρθρου 37 του Ν. 3819/2011 και στα φαρμακεία του ΙΚΑ, με την προϋπόθεση αναγραφής στο τιμολόγιο πώλησης».

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ωστόσο, σε προηγούμενη απόφαση του ίδιου υπουργείου (16.5.2011) για το ίδιο θέμα των εκπτώσεων αναφέρετο: «Οι παρασκευαστές, συσκευαστές και εισαγωγείς μπορούν να παρέχουν πρόσθετη έκπτωση μόνο επί της νοσοκομειακής τιμής και μό-

νο στους κάτωθι φορείς: Στο Δημόσιο, στα κρατικά νοσοκομεία, σε μονάδες κοινωνικής φροντίδας του άρθρου 37 του Ν. 3819/2011, σε φαρμακεία ΙΚΑ και στα φαρμακεία των ιδιωτικών κλινικών άνω των 60 κλινών».

Η διαφορά μεταξύ των δύο υπουργικών αποφάσεων είναι εμφανής. Στη νέα υπουργική απόφαση, από τις εκπτώσεις επί της νοσοκομειακής τιμής των φαρμάκων εξαιρούνται τα φαρμακεία των ιδιωτικών κλινικών, φέρνοντάς τις σε τραγικά μειονεκτική θέση έναντι των δημοσίων, καθώς τα μεν δημόσια θα μπορούν να προμηθεύονται φάρμακα σε χαμηλότερη τιμή, τα δε ιδιωτικά νοσηλευτήρια σε υψηλότερη.

Εξάλλου, η ρύθμιση προκαλεί τεράστια και αλγεινή εντύπωση. Η πολιτεία χωρίς να υπάρχει κάποιος σοβαρός λόγος, χωρίς να έχει αυτό το δικαίωμα και παραβαίνοντας κάθε κανόνα της ελεύθερης αγοράς παρεμβαίνει στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών, απαγορεύοντας ουσιαστικά τις εκπτώσεις επί των προμηθειών.

Επιπροσθέτως, τίθεται επιτακτικά ζήτημα παραβίασης των κανόνων του ανταγωνισμού, που είναι κυρίαρχο στοιχείο της ελεύθερης αγοράς, η οποία ενισχύεται και προωθείται από τις ευρωπαϊκές συνθήκες και οδηγίες και παράλληλα πλήττεται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών υγείας, ιδιαίτερα σε αυτήν την εποχή ύφεσης και κρίσης.

ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ

Τέλος, η εν λόγω ρύθμιση δεν έχει κανένα απολύτως δημοσιονομικό όφελος, που θα μπορούσε ενδεχομένως να τη δικαιολογήσει, παρά μόνον περιορίζει ακόμη περισσότερο τα περιθώρια του ιδιωτικού τομέα υγείας, που χειμάζεται από τις τεράστιες ανεξόφλητες οφειλές των ασφαλιστικών οργανισμών και από την οικονομική δυσπραγία των πολιτών.